

- 6) Er artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt retssikkerhedsprincippet, princippet om effektiv retsbeskyttelse og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning mere generelt til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, ifølge hvilken erhvervsdrivende, der driver bingo-haller, skal betale en byrdefuld månedlig afgift i perioden med teknisk forlængelse, som ikke var fastsat i de oprindelige koncessionsdokumenter, hvis størrelse er identisk for alle kategorier af erhvervsdrivende, og som lovgiver har ændret over tid uden nogen påvist sammenhæng med egenskaberne og udviklingen af det enkelte koncessionsforhold?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 94, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT 1989, L 395, s. 33).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. november 2022 — Coral Srl mod Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sag C-730/22)

(2023/C 94/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coral Srl

Sagsøgte: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Præjudicielt spørgsmål

Er direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾, såfremt det fastslås, at det finder anvendelse, og under alle omstændigheder de almindelige principper, der kan udledes af artikel 26 TEUF, 49 TEUF, 56 TEUF og 63 TEUF, som fortolket og anvendt i Domstolens praksis, og navnlig princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet, princippet om fri konkurrence og princippet om fri bevægelighed for tjenesteydelser og kapital, til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser, hvorefter den nationale lovgiver eller den offentlige myndighed i den såkaldte periode om »teknisk forlængelse« på området for koncessioner vedrørende spil, som er blevet fornyet gentagne gange gennem det seneste årti, ensidigt kan påvirke igangværende forhold ved at pålægge dels betalingen af koncessionsafgifter, som oprindeligt ikke var fastsat, og efterfølgende gentagne gange at forøge disse afgifter, der altid har været fastsat til et fast beløb for alle koncessionshavere uafhængigt af omsætningen, dels yderligere krav vedrørende koncessionshaveres virksomhed, herunder forbuddet mod overdragelse af spillehallerne, og ved at betinge deltagelsen i den fremtidige udbudsprocedure for gentildeling af koncessioner af, at de erhvervsdrivende tiltræder den nævnte forlængelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT 2014, L 94, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Østrig) den 25. november 2022 — IJ, PO GesbR og IJ mod Agrarmarkt Austria

(Sag C-731/22)

(2023/C 94/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: IJ, PO GesbR og IJ

Sagsøgt: Agrarmarkt Austria

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 33, stk. 1, i forordning 1307/2013 ⁽¹⁾ fortolkes således, at et areal skal betragtes som drevet af og værende til rådighed for en landbruger, når dette areal ganske vist ejes af landbrugeren, og denne også foretager den indledende bearbejdning af jorden, dyrkningen og den løbende vanding af afgrøderne, men arealet dog, opdelt i parceller af forskellig størrelse, fra sæsonens begyndelse i april/begyndelsen af maj til sæsonens afslutning i oktober mod et fast vederlag overlades til forskellige brugere til vedligeholdelse og høst, uden at landbrugeren har nogen direkte indflydelse på høstudbyttet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 29. november 2022 — Republikken Østrig mod GM

(Sag C-734/22)

(2023/C 94/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Republikken Østrig

Revisionsindstævnt: GM

Præjudicielle spørgsmål

1. Finder artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ umiddelbar anvendelse på krav, hvorved Republikken Østrig med privatretlige midler har tilbagesøgt støtte, som den i henhold til en kontrakt ydede til ansøgerne om støtte inden for rammerne af et program, der udgør en foranstaltning til miljøvenligt landbrug som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽²⁾, fordi støttemodtageren har tilsidesat kontraktlige forpligtelser?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal den i det første spørgsmål nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, da fortolkes således, at der også foreligger en handling, som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden og afbryder forældelsesfristen, hvis støttedyderen efter den første udenretlige fremsættelse af et tilbagebetalingskrav på ny, eventuelt flere gange, opfordrer støttemodtageren til betaling og fremsætter udenretlige påkrav i stedet for at gøre sit tilbagebetalingskrav gældende ved domstolene?
3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er anvendelsen af en forældelsesfrist på 30 år i den nationale civilret på de i spørgsmål 1 omhandlede tilbagebetalingskrav da forenelig med EU-retten, navnlig med proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).